

Motion till riksdagen

1989/90:A813

av Maggi Mikaelsson (vpk)

JämO

Riskerar JämO att bli en tandlös tiger? Utvecklingen under 80-talet talar sitt tydliga språk. När det gäller löneutveckling så har skillnaderna mellan kvinnor och män ökat. Den individuella lönesättningen som löneform förstärker de könsmissiga orättvisorna och försvårar redovisningen av löneskillnader.

Jämställdhetsarbetet ses på många arbetsplatser fortfarande som ett viktigt men ej högprioriterat arbete. Jämställdhetsplanerna har också mist en stor del av sin funktion eftersom det sällan sker någon uppföljning och utvärdering av dem.

När jämställdhetslagen infördes, var det mot många fackliga organisationers vilja. I många fall har dock lagen fungerat pådrivande, men utvecklingen under 80-talet med ökad lönediskriminering av kvinnor visar att det är dags för en översyn, framför allt om JämO:s roll och uppgifter i dagens samhälle. Trots ökade statliga satsningar, bl. a. i form av projektpengar, har jämställdhetsarbetet stagnerat i många kommuner och företag.

JämO borde ha en friare ställning och fungera mer som opinionsbildare i jämställdhetsfrågor samt ha rätt att studera företagens lönebilder. Det innebär en rätt att gå in i företagens lönestatistik för att undersöka att diskriminering ej sker. Behovet av sanktionsmöjligheter för JämO borde också ses över.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen ger regeringen till känna vad i motionen framförts om behovet av en översyn av JämO:s roll och uppgifter.

Stockholm den 25 januari 1990

Maggi Mikaelsson (vpk)